

Fitxa tècnica

Guió Mar Zapata **Fotografia** Nila Núñez Urgell **Durada** 61 min **Gènere** Documental **Llengües** Español i català

Sinopsi

Documental dramatitzat en el qual dues noies musulmanes residents a Barcelona, entre rialles, rebel·lia i afecte, intenten desmuntar els prejudicis als quals afirmen veure's de vegades sotmeses. En una etapa de desitjos i dubtes, es qüestionen la seva identitat i les diferents postures davant la seva cultura. (filmaffinity.com)

Crítica

"Lo que dirán" de Nila Núñez Urgell: Viure les seves vides

Guanyador del premi al Millor Film Espanyol al Festival de Gijón, aquest documental explora la relació entre dues joves amigues musulmanes que debaten sobre l'ús del hijab.

Nascudes per omplir la pantalla amb els seus anhels, felicitat i temors, Aisha i Ahlam, les joves protagonistes del documental **Lo que dirán**, viuen de manera diferent la seva religiositat. Aisha ha decidit portar hijab (vel), mentre que Ahlam dubte sobre si algun dia començarà a posar-se'l. Una incertesa que es propaga per l'òpera prima de Nila Núñez Urgell (fruit de la seva participació en el Màster en Teoria i Pràctica del Documental Creatiu de la UAB), que aborda amb urgència i loquacitat el seu tema d'estudi -la vida de les dones musulmanes a Europa-, negant-se en tot moment a simplificar la realitat. El treball immersiu de posada en escena, amb la càmera gairebé sempre a prop de les carismàtiques protagonistes, convida a experimentar una respectuosa afinitat: quan, en sengles arravataments de lucidesa espontània, les amigues afirmen que "ser musulmana no és fàcil: és un estil de vida, no només una religió", i que "cadascú té la seva manera de viure la religió", un no pot deixar d'abraçar aquestes mostres de saviesa primerenca. No obstant això, l'al·legat llibertari es veu matisat per un repertori de contradiccions: les noies defensen que l'Islam no és una religió masculista -ho demostren traduint fragments de l'Alcorà-, però en els seus diàlegs sobrevola l'allargada ombra del patriarcat. Després, Aisha presenta l'ús del hijab com una decisió estrictament personal, però les seves paraules perfilen, de vegades, una vida plena d'imposicions dogmàtiques. Al cap i a la fi, en una escena que il·lustra la intel·ligència del treball de Núñez Urgell, els companys de classe de les amigues demostren que la intolerància en el marc familiar i la incomprensió de la rebel·lia juvenil són qüestions universals.

Intimista i conversacional, **Lo que dirán** fixa com un dels seus principals motius visuals la preocupació estètica de les protagonistes, que veiem maquillar-se, emprovar-se vestits, ajustar-se el hijab, fotografiar-se, mirar-se al mirall... La problemàtica de les aparences, de com mostrar-se al món, serveix de plataforma per a l'estudi del diàleg intercultural i intergeneracional. Per abastar totes les cares d'aquesta situació -objecte de múltiples i inoperants debats públics-, la càmera de Núñez Urgell es fica en la intimitat de les amigues i després les observa en els seus contextos familiars i escolars (en escenes que remeten a *La clase* de Laurent Cantet). Tant el rigor de la investigació -que pauta amb claredat el nexa entre allò personal i allò col·lectiu- com l'elecció d'un escenari on la utopia social sembla possible fan pensar en el cinema de Frederick Wiseman, tot i que **Lo que dirán** sap transcendir el distanciament observacional per conquerir un singular vigor expressiu: per a l'escena en què Ahlam mostra la seva preocupació per com la tractarien si comencés a portar hijab, Núñez Urgell submergeix el personatge en una penombra reveladora.

Lo que dirán utilitza com a fil narratiu el "projecte d'investigació" que realitzen Aisha i Ahlam, que porta per títol "El hijab y la mujer musulmana en Barcelona". I val a dir que l'omnipresència de la discussió entorn de l'ús del vel i la llibertat religiosa està a punt d'asfixiar la pel·lícula. No obstant això, el film troba vies per alliberar-se del llast de l'aspecte programàtic. La rabiosa honestedat de les protagonistes immunitza el documental contra el vessant didàctic, mentre que el dispositiu cinematogràfic fa gala d'una benvinguda versatilitat. Quan la pel·lícula sembla instal·lada en el seu vessant observacional, la filmació d'unes entrevistes a les amigues, per separat, obre un nou territori formal, on emergeixen noves incerteses. Un gir que enriqueix el film, i l'agermana amb el vitalisme i l'esperit de llibertat que trobem en la fascinant personalitat de les protagonistes.

Manu Yáñez (Festival de Gijón) – otroscineuropa.com

“Lo que dirán”: premis i seleccions principals

Atlàntida Film Fest: Secció Generació

Festival L'Alternativa: Seccions Paral·leles, premi especial

DocumentaMadrid: Secció Oficial

Festival de Gijón: millor pel·lícula espanyola

IDFA: Secció Oficial

Festival de Las Palmas: Secció Oficial

Festival de Guadalajara: Secció Oficial

Nila Núñez Urgell

Filmografia com a directora

2017 *Lo que dirán* (documental)

Biografia

Nila Núñez (Barcelona, 1993). Graduada en Mitjans Audiovisuals a la Universitat Politècnica de Catalunya l'any 2015. Paral·lelament, va estudiar Direcció de Fotografia a l'ECIB (Escola de Cinema de Barcelona). Més endavant va realitzar el Màster en Teoria i Pràctica del Documental Creatiu a la Universitat Autònoma de Barcelona. Actualment segueix formant-se en muntatge audiovisual a la Universitat Pompeu Fabra.

Organització:

En conveni amb:

Amb el suport de:

